

KÉZFOGÁSOK

VIERA BENKOVÁ-POPITOVÁ

MEZTÉLLAB
(NABOSO)

Vinak a hold s a csillagok,
juhar-dióharc gomolyog.
Csillagot szór az égi szél,
hull a juharról a levél.
Az ősz elnyúló dallama
meztélláb lép a rétre ma.
Az éj kitér,
fut az éj nesztelen,
olyan, mint ez a szerelem,
mint a szemem s szemed.

Máskor az ősz letarolt erdő,
szikrák pattognak a testünkbe.

FOLTOK
(SKVRNY)

Földbe bocsátott
lét-gyökerekben
csetlek-botlok,
loholva az életen át.
Menekülésem követi a hold,
s nyomaimat látva
foltokat és port szítál.
Hold zuhanyában egész éjjel
véresre dörzsölöm a testem,
egész éjjel tisztálkodom.
Hajnalra levedzenek a sebeim,
hajnalra korhadni kezdenek a
[lét-gyökerek.]

KÖR
(KRUH)

Kimondani magunk, és levedleni a bőrt,
lenni a bőr, mikor a vipera vedlik,
amikor sebeit önnedvével gyógyítgatja,
kimondani magunk, hogy lélegezzék a vers.

Kimondani magunk, és lenni a szó-test,
víz tülköre, maga-gyökér,
föld sóhaja, ha Vénusz öle görcsbe rándul,
Kimondani magunk, és levedleni a bőrt

Mindig a körben: ez az örök igazság,
s ez a mi örök kételyünk.

Kimondani magunk, hogy lélegezzék a vers.

VILÁG POÉTAI
(BASNICI SVETA)

Egy álom integet:
Nap-lován
az ősz üget.
Gesztenyefaleveleket
osztogat a szél
Kanizsa utcasarkain.

Mi vagyunk ez a föld.
Mező, víz duzzasztja tudónk,
són és kenyéren osztozunk.
Az örök, végtelen teret
támasztja tenyerünk.

Világ poétái...

FÜVEK JEGYÉBEN
NAPGOLYÓ
(SLNKO V ZNAMENÍ TRAV)

Párizs szelek a tej-mező fölött,
s árpa-fogak közt kopasz mező.
Mégkövesült füvek lenyomata
agyag-vitézek pajzsain.
Tó állománya árad,
s csillag-nyáj gyúl a kúthoz,
vízszentelőre.

Sírdombok tumorai: föld gumója,
be-belopózik álmainkba.

Füvek jegyében napgolyó.

NEGYEDIK VILÁGTAJ
(ŠTVRTA STRANA SVETA)

Zöld orcáját
mossa a hold az ég tavában.
Csillag ragyogja be utunk,
míg te meg én
konokul keressük
a negyedik világtáját.
Szél rakta dűnéken
csupán a szívet húzza le az álom.

Föltámadtak a szelek,
elhordták a dűnéket;
szívem
új utakra indult.

ÓDA ÚJVIDÉKHEZ
(ÓDA NA NOVÝ SAD)

Startra időzített
torony-űrhajók.
Felhők zenekarában
beton és üveg szimfóniája.
Nap és galambok röpte.
Csatornák keresztútjain
szélmalmok
őrlik a búza- napokat.
Járókelők szemébe úszó
tulipánágyak.
Az éj sugárzó korongjában
bulvárok szeme tündököl.
A folyó fölött erőd-obeliszk
őrzi a várost.

Nap-madarak
szemelgetik a csillag-időt.

Kanizsa, 1977. szeptember 16.

KONCSOL László fordításai